

Ω Δ Α Ι .

ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ,

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Ο ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ

ΣΕΡΓΙΟΥ Χ. ΡΑΦΤΑΝΗ,

Διευθυνόμενον παρὰ Ν. Ι. Ταρουσσεπούλου.

1857

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Πρὸς τοὺς ἀγαθοὺς καὶ ἀγαπητοὺς μοι
Κερκυραίους.

Τὸ πρῶτον καθήκον τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ εὐ-
γλωσσότης, καὶ ὀφείλω Ὑμῖν αὐτὴν διὰ τὸν τρό-
πον μεθ' οὗ μὲ ὑπεδέχθητε ὅταν ἔφθασα εἰς Κέρκυ-
ραν ὡς Πρόεδρος τῆς Βουλῆς τοῦ Θ'. Κοινοβουλίου,
καὶ διαρκούσης τῆς πενταετίας, καθ' ἣν διέμεινα παρ'
Ὑμῖν ὡς Πρόεδρος τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἀρχῆς. Οὕτε
ἡδυνάμην ἢ περιμείνω ὀλιγώτερον παρὰ τῶν πολι-
τῶν τῆς Νήσου Κερκύρας, ἣν ἐθεώρησα πάντοτε ὡς
ἄλλην πατρίδα, καὶ ὅπου ἔζησα τὰ εὐτυχῆ τῆς
παιδικῆς ἡλικίας μου ἔτη — τῆς ρήσου, ὅπου εὔρον
οὐχὶ μόνον εὐμενῇ ὑποδοχὴν καὶ γερικὴν ἀγάπην,
ἀλλὰ καὶ ἐγκαρδίους φίλους — τῆς ὑπὸ τῆς φύσεως
εὐρουνμένης ρήσου, ὅπου ὁ Ἥλιος λάμπει διαντρί-
στατα, καὶ ἡ εὐγένεια εἶναι ἔμφυτος εἰς τοὺς ἐνοι-
κούντας. Διὰ ταῦτα, μὴ δυνάμενος ἄλλως ἢ ἐκ-
φράσω τὴν πληθὺν τῶν αἰσθημάτων μου, ἐσυλλογι-
σθην ἢ ἀφιερῶσω Ὑμῖν τρεῖς ᾠδὰς μου, εἰς
Κέρκυραν συντεθείσας, τὴν μὲν ὅταν ἐγνώρισα τὴν
ἀπάτην ὅλων τῶν κοσμικῶν καὶ εὔρον τὸ ἰδαρικόν
μου εἰς μόνον τὸ ἔθνος μου, τὸ ἔθνος δηλαδὴ οὐχὶ
περιορισμένον εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος ἀλλ' εἰς
τὸ Παρελλήνιον τὴν δὲ κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ τε-
λευταίου πολέμου, ὅτε ἠλπίζα, καὶ ὡς ἐγὼ οἱ Ἕλ-
ληνες ἀπαντες, ὅτι ἔπρεπε τέλος ἢ ἐνωθῶσι πάλιν
τὰ διεσπαρμένα μέλη τῆς ἐνδόξου ἀλλ' ἀτυχοῦς πα-
τρίδος ἡμῶν, χωρὶς ἢ προσκρούσῃ τοῦτο, κατὰ τὴν
στιγμὴν ἐκείνην, εἰς οὐδεμίαν ἑξῆς πολιτικὴν καὶ
τὴν τρίτην, ἥτις εἶναι ὅπως ἰδαρικὴ, τῆς ὁποίας
τὸ θέμα μοι ἔδωκεν εἰς τῶν ἐνδοξοτέρων συμπο-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΕΩΦΟΡΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

41.52.93.009

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΦΟΡΟΥ

λιτών Ὑμῶν καὶ εἰς ἐμὲ φίλτατος, παρακαλέσας με
 νὰ γράψω αὐτήν. Ἐπεθύμουν ῥ' ἀφιερῶσω Ὑμῖν πό-
 ρημα τι ἀφορῶν ἰδίως τὴν Κέρκυραν, καὶ ἤρχισα μίαν
 ῥοδὴν, ἀλλ' ἐπιθυλάττομαι νὰ τυπώσω αὐτήν, ὅταν
 ἐκδώσω ἡρωμένας τὰς συνθέσεις μου, ἃς τινὰς ἀπε-
 κάλεσα « οἱ παλμοὶ τῆς καρδίας μου » καὶ ὦρ ἐλά-
 χιστον μόνον μέρος ἐδημοσιεύθη ἐν Ἀθήναις, πρῶτον
 διὰ τῆς Παρθώρας, καὶ ἀκολούθως εἰς χωριστὸν
 τεῦχος.

Πρὸς Ὑμᾶς, ὦρ ἡ Νῆσος διέπρηνε πάντοτε
 καὶ νῦν διαπρέπει διὰ τοὺς ἐξόχους ῥόας αὐτῆς,
 πρὸς Ὑμᾶς, οἵτινες καυχᾶσθε διὰ τοὺς Νικη-
 φόρον Θεοτόκην, Θεοτόκην Ἀλβρίτην, Ἀρτῶριον
 Τριβόλην Πιέρην, Νικόλαον Δελτινιώτην, Σπυρί-
 δωνα Πετριτῖνον, Μάρκον Πιέρην, καὶ ἄλλους εἰ-
 σέτι, πρὸς Ὑμᾶς, οἵτινες ἠὺτυχήσατε νὰ δώσητε εἰς
 τὸ Παρελλήριον ἔρα **ΙΩΑΝΝΗΝ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΝ**,
 οὐπερ ἡ ἐκτενὴς φήμη θέλει ζῆσει ἐφ' ὅσον ζῇ ἡ
 μνήμη τῶν ἐνδόξων μεγάλων ἀνδρῶν, πρὸς Ὑμᾶς,
 μεταξὺ τῶν ὁποίων ἔτι ζῶσιν ὁ Ἀνδρέας Μονστο-
 ξύδης, ὁ Πέτρος Βράϊλας, ὁ Νικόλαος Μάντζαρς,
 ὦρ ἕκαστος ἡδύνατο, εἰς τὸ εἶδος του, νὰ λαμπρύνῃ
 ὁλόκληρον χώραν, πρὸς Ὑμᾶς, λέγω, ἡ ἀφιέρωσις
 ἔργων, μικροῦ λόγου ἀξίων εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς ἂν
 ἠθέλα νὰ προσφέρω ὕδωρ εἰς τὴν θάλασσαν!

Ἐλαχίστη λοιπὸν εἶναι ἡ προσφορά μου, δέχθητε
 ὁμῶς αὐτήν, οὐχὶ διὰ τὸ ἐντελὲς τοῦ ἔργου, ἀλλὰ
 διὰ τὴν εὐγνώμονα ψυχὴν τοῦ προσφέροντος, καὶ εὐ-
 δαιμονήτε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΝΔΙΑΝΟΣ ΡΩΜΑΣ

ΤΟ ΙΔΑΝΙΚΟΝ ΜΟΥ.

Ὡς ὁ πυρώδης χεῖμαρρος
 Ἀπὸ τὸ Ἡφαίστιον ῥέει,
 Καὶ ὅ,τι εὐρεθῇ εἰς τὸν δρόμον του
 Κατερημόνει, καίει,

Ὅριον δὲν ἔχει ἡ βία του,
 Καὶ δύναμιν οὐδεὶς
 Νὰ φράξῃ αὐτὸν, ποῦ ἐκτείνεται
 Διὰ τῆς καταστροφῆς,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Πλὴν προχωροῦντος, μόνη της
 Ἡ ὁρμή του ὀλιγοστεύει
 Τόσον, ποῦ λεπτὸς ἄνεμος
 Τὸν κατακυριεύει,
 Ἀλλάσων μορφήν, φύσιν του,
 Καὶ εἰς λίθον καταντᾷ
 Τὴν ἀπειλοῦσαν θάλασσαν
 Μὲ πύρινα ρευστά,

Οὕτω καὶ ἐμὲ ἀπὸ τ' ἄσβεστον
 Ἡφαίστιον τῆς καρδίας,
 Τὰ πάθη μου κοχλάζοντα
 Ἐκβαῖνον διὰ τῆς βίας·
 Κατεῖχον ὅλον τὸ εἶναί μου
 Μὲ ἀπείρους ἐμπρησμούς,
 Θέλησιν, νοῦν μου σείροντα
 Εἰς τοὺς ἀναβρασμούς.

Ἡ δόξα, ἡ ἐλπίς, ὁ ἔπαινος,
 Ἡ φιλαρχία καὶ ὁ ἔρως
 Τὸ ἔαρ κατεκυρίευσαν
 Τοῦ βίου μου καὶ τὸ θέρος·
 Ὅλα ἐναλλάξ μοὶ ἀντήλλαττον
 Δι' ἀπείρων δυσκολιῶν,
 Μίαν ὥραν μακαριότητος
 Μὲ δυστυχίας ἐτῶν.

Ὁ χρόνος καὶ τὸ διάστημα
 Τοὺς πόθους μας παγώνει·
 Ὅ,τι ἡ νεότης ἤναψεν
 Ἡ πεῖρα τὸ νεκρόνει·
 Μέλλον, ἐλπίς, ἐχάθησαν,
 Μὲ ἐμὲ ἀθυμία συζῇ,
 Τὰ πάντα φεύγουσα ἔσυρε
 Τῆς ἡλικίας ἡ αὐγή!

Πλὴν ὡς φανὸς ὁποῦ ἄτομον
Δὲν χάνει τοῦ φωτός του,
Ἄν καὶ εἰς τὴν πλάσιν ἔδιδε
Νὰ ἀνάψῃ ἀπὸ τὸ φῶς του,
Ἡ ὡς πῦρ, ἐξ οὗ, καὶ ἂν ἄφθονον
Ῥίπτει Ἡφαιστίου κρατὴρ,
Ἄφθονον, ἀνεξάντλητον
Μένει εἰς τὸ Ἡφαίστιον πῦρ,

Ὅμοίως ἐν πάθος μοὶ ἔμεινε,
Καὶ εἰς τὴν καρδίαν μου πάλλει,
Ἐὰν τ' ἄλλα ὅλα ἐμαράνθησαν
Πάντοτε αὐτὸ ἀναθάλλει·
Αὐτὸ δὲν ἐξαλείφεται
Ὅσον καὶ ἂν ζῶ ποτέ!
Φανὸς, πῦρ, εἶναι ὁ ἔρως μου
Ὅν τρέφω ὦ Ἑλλάς διὰ Σέ!

Σὺ, Ἑλλάς, μοὶ συνεκίνησες
Αἰσθήματα καὶ αἰσθήσεις,
Σὺ στοχασμὸς μου πρώτιστος,
Δευτέρα μου εἶσαι φύσις,
Σὺ ἰδανικὸν τοῦ βίου μου,
Σὺ διηνεκῆς σκοπὸς,
Σὺ ὅλων τῶν ἐλπίδων μου
Ὁ ἄκρος θησαυρός.

Καὶ ἀκόμῃ ὅταν τὸ πνεῦμά μου
Σ' τὸν Πλάστην του θὰ φθάσῃ,
Γονυκλινὲς μίαν δέησιν
Μόνον Σ' αὐτὸν θὰ ἐκφράσῃ·
Πάτερ, θὰ λέγῃ, εἰσάκουσον
Τὰς ταπεινάς μου εὐχάς,
Θεὲ, Θεέ μου ἐπίτρεψον
Ἐκ νέου νὰ λάμψῃ ἡ Ἑλλάς.

ΤΟ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ,

ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ.

Ἡ Ἄρκτος μὲ ἀγανάκτησιν
Φωνὴν πολέμου ὑψώνει,
Ἡ δύσιν βιαίως τὰς πτέρυγας
Τὰς γιγαντιαίας ἀπλώνει
Καὶ ὅλην πληροῖ τὴν θάλασσαν·
Στὴν καταιγίδα αὐτὴν,
Ἕλληνες, πρέπει νὰ ἔχωμεν
Ζαθεῖαν ὑπομονήν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

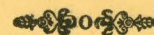
Ὡσάν θηρία μαινόμενα
Οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ ἀπειλοῦνται,
Ῥίπτουν σπινθήρας τὰ ὄμματα
Λυσοῦν, ὀρμοῦν, κτυποῦνται.
Στὴν κολοσσαίαν συγκίνησιν
Ἔχετε προσοχὴν,
Μήπως σᾶς θλίψῃ ἡ σύγκρουσις,
Καὶ ἄκραν ὑπομονήν.

Ὁ χριστιανὸς παράφορος
Τὸν χριστιανὸν κτυπάει,
Μωάμεθ εἰς τὴν κόλασιν
Μὲ Σατανᾶν γελάει.—
Ἀπὸ τοῦ Εὐξείνου ὁ θάνατος
Πηδᾷ εἰς τὴν Βαλτικὴν
Φρικώδης, καὶ τ' ἀνάπαλιν.
Πρὸς Θεοῦ ὑπομονήν!

Σ' ὅλα τὰ μέρη ὁ πόλεμος
Ἀνθρώπινα σωρεύει
Κερματισμένα σώματα
Ἡ ἐκδίκησις θριαμβεῖ
Καὶ μάλλον ἐνισχύεται
Οἱ ζωντανοὶ μὲ ὄρμην
Ὑπηρετοῦν τὸν θάνατον
Καὶ σεῖς, ὑπομονήν!

Μὲ τὴν σκιάν του ὁ ὀλεθρος
Παντοῦ τὴν γῆν σκεπάζει
Τὸ ἔλεος ἀποκρύπτεται,
Ἡ Εὐρώπη ἤδη στενάζει,
Μέσα εἰς πυρίνην καίονται
Τὰ ἔθνη ὅλα βροχὴν!
Στὸν ἐμπρησμόν ποῦ ἐκτείνεται
Στὰ πάντα, ὑπομονήν!

Ὑπομονὴν ! Τὴν δόξαν Σας
Καλύπτει ἡ ὁμίχλη τώρα,
Ἀλλὰ μὲ αὐτὴν ἀθάνατος
Θέλει ἐπανέλθει ἡ ὥρα
Νὰ λάμψετε ὡς καὶ πρότερον
Εἰς τὴν Ἀνατολήν.
Ἔως τότε πρέπει νὰ ἔχῃτε
Πίστιν καὶ ὑπομονήν.

Τὸ βλέμμα Σας μὴ στρέψετε
Σ' αὐτοὺς, ποῦ φοβερίζουν·
Ὁ φθόνος ἡ χαμέρπεια
Εἶναι τιμὴ νὰ ὑβρίζουν,
Εἰς τὰ γενναῖα προσμείνατε
Ἔθνη μεταβολήν,
Τὰ πάντα θὰ κερδίσῃτε
Μὲ τὴν ὑπομονήν.

Ποῖα αἵτια ὑπάρχουν ἔλλογα
Ὡς ποταμοὶ νὰ τρέχουν
Τόσα αἵματα πολύτιμα,
Ποῦ Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην βρέχουν ;
Ὡ χριστιανοί, δὲν παύετε
Δι' ἀπίστους τὴν σφαγὴν ;
Ἀγάπην ἡ θρησκεία μας
Ζητεῖ καὶ ὑπομονήν !

Ὅλου τοῦ Κόσμου ἡ δύναμις
Δὲν ἀνασταίνει ἐν πτώμα·
Αὐτὸ τὸ τέρας ἄψυχον
Κατάκειται εἰς τὸ χῶμα·
Μὲ κεραυνοὺς ἀκούραστον
Βλέπω τὴν θείαν ὀργὴν
Συντρίβουσιν τὸ κράτος του !
Ἀδελφία, ὑπομονήν !

Ειδέτε Σείς ποῦ μάχεσθε
Πῶς σᾶς ἐποφθαλμιάζουν
Ἔθνη πολλά, πῶς οἱ ἄθλοισας
Εἰς τὸ ἄκρον τοὺς πειράζουν.
Στοὺς κουρασμένους λέοντας
Προσμένουν τὴν στιγμήν
Νὰ ὀρμήσουν, πλὴν τὰ τέλη των
Κρύπτουν μὲ ὑπομονήν.

Πλέον, πλέον μὴν ἐμποδίσητε
Ἡ Ἑλλάς νὰ μεγαλώσῃ,
Στὸν δουλωμένον Βόσπορον
Τὸ λάβαρον νὰ ὑψώσῃ,
Νὰ τελειώσῃ ἀφήσατε
Σ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν
Οἱ αἰῶνες ὅ,τι ἠτοίμασαν
Μὲ τὴν ὑπομονήν.

Ἡ Ἰσπανία κατέστρεψεν
Ἀφρικανούς τυράννους,
Οὐδεὶς τότε δικαίωμα
Ἦρε εἰς τοὺς Μουσουλμάνους.
Ἡ Εὐρώπη ἐχειροκρότησε
Τοῦ ἀπίστου εἰς τὴν φυγὴν,
Τὴν καρτερίαν δοξάζουσα
Καὶ τὴν ὑπομονήν.

Ποία καρτερία συγκρίνεται
Μὲ αὐτὴν τὴν ἰδικήν μας;
Ποῖον ἔθνος τόσα ὑπέφερεν
Ἔχον τὴν ἀρετὴν μας;
Δὲν φθάνουν τόσοι μάρτυρες
Δὲν κρίνετε ἀρκετὴν,
Τετρακοσίων ποῦ ἐλάβομεν
Ἐτῶν ὑπομονήν;

Πλὴν τῆς ἀναγεννήσεως
Ἡ Σάλπιγξ θὰ βοήσῃ,
Κ' ἡ ἐλευθερία στὸν ἥχον της
Γενναίως θέλει ἀπαντήσῃ·
Θέλει τρομάξῃ ὁ Ἑλλήσποντος
Σ' αὐτὴν τὴν προσταγὴν :
» Παῦσε τὴν πολυχρόνιον
» Ἑλλάς ὑπομονήν.

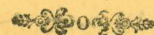
» Ἑλλάς, Ἑλλάς εἶναι ἕτοιμος
» Ἦδὴ ὁ προορισμός Σου,
» Τὰ σίδηρα ὅλα σύντριψε
» Ἑλλάς, Ἑλλάς ὀρθώσου,
» Καὶ εἰς τὴν τελείαν ἀπόδειξε
» Τοῦ ἐχθροῦ καταστροφὴν,
» Ποία εἶσαι καὶ ποῖαν ἔλαβες
» Ἔως τώρα ὑπομονήν !

ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ (*)

Ὅταν ὁ πρῶτος ἄνθρωπος
Ἐξύπνησε κ' ἐμπρός του
Ἦρε τὴν θείαν ἐμφάνισιν
Ποῦ ἐπλάσθη ὡς σύντροφός του,
Ἐφοβήθη τὰ μέγιστα,
Ἐκθαμβος ἀπορῶν,
Μὴ τοῦ ὕπνου του ἦτον ὄνειρον
Τὸ θέαμα τὸ λαμπρόν.

(*) Τὸ θέμα τοῦτο μοὶ ἐδόθη παρὰ τοῦ Ἱππότου Ν.
Μάντζαρου, ἑνὸς τῶν ἐξόχων ἀνδρῶν Κερκύρας, ὅστις μὲ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ γράψω ἐπ' αὐτοῦ.
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ἄλλ' ὅταν, ζῶν πνέουσα,
 Ὑψώθη ἡ κεφαλὴ της,
 Ἄμα ἐσπινθηροβόλησαν
 Σ' αὐτὸν οἱ ὀφθαλμοί της,
 Καὶ διαπερῶν τὰ μέλη των
 Αἴφνης ἠλεκτρισμός,
 Εἰς ἄγνωστον παράδεισον
 Τοὺς ἔσυρε τερπνῶς,

Συνεταράχθη τὸ εἶναι του
 Μ' αἰσθήματα ὅλα νέα,
 Νέοι κόσμοι ἐμπρὸς του ἠνοιχθησαν,
 Καὶ τῆς Ἐδὲμ ἡ θεά
 Ἐσβέσθη ἐμπρὸς ἑστὰ θέλητρα
 Τῆς γυναικὸς αὐτῆς,
 Τῆς γυναικὸς ποῦ ἐλάτρευσε
 Πίπτων γονυπετῆς,

Θαυμάζων στήν τελειότητα
 Τοῦ πλάσματος τὸν πλάστην,
 Εὐχαριστῶν τὸν Ὑψιστον
 Καὶ ὕμνων τὴν καθεκástην,
 Ἐμπνέων καὶ ὁμοῦ ἐμπνεόμενος
 Ὅλας τὰς ἡδονάς,
 Καὶ τῆς ἀμοιβαιότητος
 Λαμβάνων τὰς τρυφάς.

Τῆς κοινωνίας ἡ ἄβυσσος
 Ἐφθειρε τοὺς ἀνθρώπους
 Μὲ σκοτεινὰ τεχνάσματα,
 Μὲ δολοπλόκους τρόπους.
 Πλὴν διετηρήθη ἡ ἀφθαρτος
 Ἐλξίς στοὺς ὀφθαλμούς,
 Ἐλξίς ὑπερισχύουσα
 Εἰς ὅλους τοὺς καιρούς.

Αὐτὴ ἀπὸ τοὺς προπάτορας
Ἐλθοῦσα ζωηρὰ μόνη,
Τὸν ἐμπρησμόν τοῦ ἔρωτος
Εἰς ζεῦγος συνενώνει.
Καὶ τοὺς γνωρίμους δένουσα
Με ἄγνωστον ὄργασμόν,
Καὶ ἀλλήλους πρωτοβλέποντας
Με ἀθάνατον δεσμόν.

Πολὺ σπανίως εὐρίσκεται
Ἐν τὸν κόσμον ἡ εὐτυχία,
Ἀγάπαι πολλαὶ ὁμνύονται,
Ἀληθῆς εἶναι ἡ μία,
Τὰ βλέμματα ἂν δὲν ἦναψαν
Αἰφνυδίου πυρκαϊᾶν,
Ἡ ἀγάπη ἕως τὸ ἄπειρον
Εἶναι ἀπὸ ἡμᾶς μακράν.

Χιλίας φορές ὁ ἄνθρωπος
Γυναῖκα ἂν ἀγαπήσῃ,
Ἄν τὴν προωρισμένην του
Ποτὲ δὲν ἀπαντήσῃ,
Ἀπ' ἐδῶ φεύγει ἀνίδεος
Ἡ ἀγάπη τί θὰ εἰπῇ,
Καὶ τρέχει στὴν αἰωνιότητα
Ἐὼς ὅτου τὴν εὐρῇ.

Ὅστις τὴν πεπρωμένην του
Εἰς τέλος ἀνταμώσει,
Καὶ θεῖος σπινθὴρ τὰ βλέμματα
Τῆς μιᾶς καὶ τοῦ ἄλλου ἐνώσει
Αἱ δύο ψυχαὶ συγχέονται
Δι' ἐπουρανίου δεσμοῦ
Καὶ πάντοτε εὐτυχέσταται
Μένουν καὶ πανταχοῦ.

Οὕτω ὁ Θεὸς μᾶς ἔπλασε
 Δι' αἰώνιον συζυγίαν,
 Τὸν σύντροφόν μας διώκοντας
 Εἰς τὴν δημιουργίαν,
 Καὶ τὸν μαγνήτην ἔθεσε
 Στὸ βλέμμα καθενός,
 Ἐντὸς μυρίων οἱ σύμψυχοι
 Νὰ ἔλκωνται ἰσχυρῶς.

ΤΕΛΟΣ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ